

streres af styrelsen. Det betød, at der blev udpeget arealer til urørt skov og andre særlige driftsformer, der i højere grad tager hensyn til biodiversiteten. Der er et væsentligt sammenfald i formål mellem habitatdirektivet og naturskovsstrategien, hvilket betyder, at biodiversiteten på en række af ovenstående 5.000 ha i forvejen er godt beskyttet gennem opfølgningen på naturskovsstrategien.

Endelig indebærer skovlovens krav om hugstomdenhed i den gældende lovs § 17, som videreføres i forslagens § 8, en vis beskyttelse af de skovnaturtyper, som er omfattet af direktivet, da de efter den gældende lov ikke må renafdrives før tidspunktet for hugstomdenhed.

Disse tiltag er dog ikke, jf. nedenfor, tilstrækkelige til at opfylde direktivet.

Der har været rejst tvivl om, hvorvidt direktivet har været fuldt ud implementeret i dansk lovgivning ved bekendtgørelsen og de øvrige nævnte tiltag. Hidtil har det været antaget, at indgreb overfor igangværende aktiviteter, der forringer eller forstyrrer naturtypen eller levestedet, om nødvendigt har kunnet ske ved løbende at indgå aftaler med ejerne om driften eller gennemføre fredninger eller lignende.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger har miljøministeren på baggrund af bl.a. en redegørelse fra Kammeradvokaten derfor besluttet at fastsætte regler om beskyttelse af de internationale naturbeskyttelsesområder, som også skaber grundlag for at iværksætte de nødvendige bevaringsforanstaltninger.

Til §§ 14 og 15

Beskyttelsen af de skovnaturtyper og arter i internationale naturbeskyttelsesområder, som er omfattet af habitatdirektivets bilag I og II og fuglebeskyttelsesdirektivets bilag I, gennemføres efter forslaget ved, at miljøministeren udarbejder en Natura 2000-skovplan. Planen skal dække alle skovbevoksede, fredskovpligtige arealer i de internationale naturbeskyttelsesområder. De berørte lodsejere vil blive inddraget i udarbejdelsen af planen.

Amterne skal tilsvarende gennemføre en Natura 2000-planlægning for de naturtyper og arter, som er omfattet af direktiverne. Amternes planlægning skal omfatte de naturtyper, som ikke er skovnaturtyper, men som ligger i fredskov og i øvrigt er omfattet af naturbeskyttelsesloven § 3. Amternes planlægning skal desuden omfatte skovnaturtyper, som ikke er fredskov.

Arealer med de naturtyper, som er for små til at være omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, og som er beskyttet efter forslaget § 28, vil blive omfattet af

planen og kortlægningen i det omfang, de indeholder naturtyper eller levesteder for arter, der er omfattet af direktivet.

De skovnaturtyper og levesteder i skov, der i henhold til direktivet skal omfattes af reglerne, findes i dag ikke kortlagt som enkelte lokaliteter. Det første led i udarbejdelsen af planen vil derfor være at kortlægge, hvor naturtyper og levesteder, der er omfattet af direktiverne, findes, og danne sig et indtryk af deres status.

Habitatdirektivets 10 danske skovnaturtyper omfatter mere eller mindre naturlig skov, hvor hjemmehørende træarter udgør den største del af bestanden, f.eks. flere slags egeskove, elle-askeskove og bøgeskove. Arealer, som har plantagekarakter, er ikke omfattet. Plantagekarakter kan eksempelvis være begrundet i anvendelse af ikke hjemmehørende træarter, eller i at skovens struktur er unaturlig med ensaldrende træer i rækker. De fleste levesteder for arter vil være i løvskov, men visse af de relevante fuglearter er tilknyttet nåleskov, og kan omfatte mere intensivt drevne skovarealer. For at sikre en hensigtsmæssig forvaltning af lokaliteterne er det derfor nødvendigt at gennemgå samtlige internationale naturbeskyttelsesområder med henblik på en kortlægning og afgrænsning af de enkelte lokaliteter. Arbejdet hermed forventes påbegyndt i 2004, da det under alle omstændigheder er nødvendigt for myndighederne at kende den mere præcise beliggenhed af disse lokaliteter for at opfylde direktivforpligtelserne.

Indtil loven træder i kraft, kan myndighederne alene få adgang til de enkelte ejendomme med henblik på at foretage kortlægning, hvor den enkelte grundejer giver sin tilladelse. Det forudsættes, at de enkelte skovejere, allerede før en ny lov kan træde i kraft, i et vist omfang vil være villige til at lade myndighederne få adgang til deres ejendom med henblik på kortlægningen.

Som led i kortlægningen noteres samtidig oplysninger om levestedet og om skovnaturtypens bevaringsstatus, f.eks. om lokaliteten har karakter af gammel og artsrig skov eller forefindes i en mindre veludviklet form.

Når gennemgangen i et område er afsluttet, udarbejdes der på baggrund af bl.a. den viden om området og de enkelte lokaliteter, som kortlægningen har givet, en samlet beskrivelse af naturtilstanden og bevaringsstatus for hver skovnaturtype og hvert levested for de omfattede arter i området. Vurderingen af bevaringsstatus vil bl.a. ske efter en kvalitetsskala, svarende til vandrammedirektivets kvalitetsklasser.